

ABC súčasného katolíckeho konzervatívca

Branislav Michalka

25. júna 2019 ✚ Cirkev ✚ Konzervativizmus

Ako môže autentický konzervatívec prežiť v 21. storočí?

Ťažko. Ak pod autentickým konzervatívcom myslíme katolíka, ktorý je zároveň vieroučným tradicionalistom a z hľadiska politického, aj keď nie aktívnym, tak aspoň hypotetickým monarchistom, čo znamená, že si uvedomuje fundamentálny podiel stredovekej kresťanskej monarchie na formovaní európskej kultúry a v prípade ideálnych okolností, by ju uprednostnil pred inou formou vlády.

Mocenský potenciál autentického konzervatívca je nulový, preto hovoríme o prežití, nie mocenskom vplyve. Súčasný kresťanský konzervatívec je teda predurčený na uchovávanie myšlienok o autentickkej kresťanskej forme spoločnosti. Akékoľvek uchovávanie reálnej politickej moci neprichádza za daných okolností do úvahy.

Zdroj: wikipedia.com

Údel súčasného konzervatívca sa v prvom rade kryje s údelom Cirkvi, ktorá sa tiež blíži stavu prežívania. Zlý stav Cirkvi oberá konzervatívca o základňu, ktorá by mu pomáhala v boji. Svoju iniciatívu a energiu musí vyčerpávajúco smerovať naraz až do troch rovín:

1. dovnútra Cirkvi – snaží sa uchovať autentický tradičný poklad viery, čím stráca značnú časť psychickej energie. Za normálnych okolností by nemusel neustále premýšľať či sú tvrdenia hierarchie heretické alebo nie. To zároveň vyvoláva množstvo morálnych dilem a oslabuje odhodlanie. Dôsledky sú: zúfalstvo, rezignácia, úzkosť.
2. von do sveta – musí šíriť vieru; musí šíriť autentickú vieru, čiže často robiť prácu za ľudí, ktorí sú na to predovšetkým určení. Až potom môže šíriť myšlienky nejakej sociálnej filozofie, ktorá je založená na cirkevnom učení. V minulosti nemusel svojpomocne nachádzať autentické základy a zdroje. Túto prácu za neho konali špecializované zložky Cirkvi.
3. do svojho vnútra – potreba neustále vyhľadávať svojpomocne zdroje a myšlienkovú podporu. Musí sa sám myšlienkovo vysporiadať s krízou v Cirkvi, neustále sám seba presvedčať o oprávnenosti cirkevnej tradície, premýšľať o tom aké plány má Boh s Cirkvou, hľadať interpretačný kľúč k moderným dejom v Cirkvi

a v spoločnosti.

Zdroj: wikipedia.com

To všetko ešte viac oslabuje potenciál každého katolíckeho konzervatívca. Vedomie, že v rovine mocenskej je všetko stratené, ho celkom posúva do myšlienkovej, vzdelanostnej a interpretačnej roviny úsilia. Preto ak chce obstáť v nasledujúcich dejoch a odovzdať aké-také duchovné dedičstvo potomkom musí v prvom rade:

a) uchovať si vieru – Uchovávanie v čase krízy nezačíname uchovávaním horných poschodí spoločnosti, ako v minulosti, t.j. uchovávaním inštitúcií, ktoré už neexistujú, ale budovaním lokálnych základní konzervativizmu, z ktorých potom širíme vplyv a myšlienky. Základnou jednotkou uchovávanía v čase krízy je vlastné, často osamelé ego, obklopené cudzím a k tradícii nepriateľským svetom pohanskej modernity. Je nutné nespoliehať sa príliš na živých ľudí v Cirkvi, ale skôr na večnú Cirkev ako mystické telo Kristovo. 2000 rokov existencie Cirkvi dáva dostatočnú sumu informácií nutných k udržaniu viery.

Na to aby niekto dokázal odovzdať myšlienku uchovávanía autentickej kresťanskej spoločnosti musí v prvom rade uchovať svoju osobnú vieru v Boha, v katolícku Cirkev, v Evanjelium. Tá mu je cestou k spásu, duševnou oporou v ťažkostiach a ideovým základom k ďalšej činnosti. V súčasnej situácii sa toto uchovávanie autentickej viery deje väčšinou samoštúdiom. Oficiálne odovzdávanie viery vo farských štruktúrach, v cirkevných školách a v cirkevných médiách je často poznamenané bludnými výroky a myšlienkami. Preto je prvou povinnosťou konzervatívca poskladať si ucelený a autentický obraz pravej katolíckej Viery. To obsahuje:

- štúdium cirkevných dokumentov, uznesení všeobecných koncilov
- štúdium cirkevných dejín a ich porovnanie so súčasnosťou
- štúdium základných vieroučných klasikov: sv. Augustín, sv. Tomáš Akvinský, kapadócki Otcovia, sv. Bernard, sv. Alfonz z Liguori a pod.

Druhou časťou uchovania viery je aktívne praktizovanie autentickej katolíckej zbožnosti:

- návšteva liturgie
- modlitba tradičných modlitieb: svätý ruženec, litánie a pod.
- zachovávanie morálnej náuky Cirkvi.

Čiže podmienkou úspešného odovzdávania autentickej viery je osobná cesta k spásu. Bez tohto základu je snaha uchovať myšlienku o autentickej kresťanskej spoločnosti nemožná.

b) vzdelávať sa – to znamená neustále, ako hovoril Platón, zdokonaľovať svoju dušu a zároveň získať nástroj na, čo možno najefektívnejšie, obhajovanie uchovávajúcich myšlienok. Treba sa sústrediť na smery humanitné, pretože tie presvedčajú rozum aj srdce. Exaktné vedy sú z hľadiska šírenia myšlienok irelevantné, ako o tom svedčí aj šírenie kresťanstva v prvých storočiach.

Treba študovať:

- filozofiu – predovšetkým klasikov ako Platón, Aristoteles, následne sv. Augustín, sv. Tomáš Akvinský, sv. Anselm, bl. John Duns Scotus;
- konzervatívnych mysliteľov - Joseph de Maistre, Louis de Bonald, Adam Muller, Donoso Cortés, Blanc de Saint-Bonnet, Ernest Hello, Jaime Balmes,
- svetové dejiny- toto štúdium je veľmi dôležité pre možnosť komparácie jednotlivých dejinných období
- štúdium umenia a dejín umenia – imaginatívne odovzdávanie a formovanie myšlienok predstavuje základnú bázu, pomocou ktorej dochádza k prenosu ideí. Krása je, popri racionálnej úvahe, hlavným hýbateľom v transformácii myšlienok.

c) založiť rodinu – stabilné uchovávanie v čase krízy pokračuje rozšírením odovzdávania tradície zo základnej bunky, vlastného ega, k druhej najbližšej prirodzenej spoločenskej bunke – rodine. Rodina predstavuje metafyzicko-biologickú jednotu, základnú spoločenskú entitu zriadenú Bohom, ktorej členovia sú spätí mystickými putami. Preto predstavuje stabilnú základňu uchovávaní, ktorá predpokladá dlhodobé podvedomé pôsobenie odovzdaných ideí v potomkoch a aj návrat odpadlíkov k myšlienkovým koreňom. Na rozdiel od rôznych záujmových spoločenstiev umožňuje rodina:

- lásku – mystické spojenie muža a ženy v manželstve, čo vnáša radosť a prirodzenú krásu do ohavnosti, prízemnosti a vulgárnej technicity súčasnej spoločnosti
- vzájomnú podporu – založenú na pokrvnom zväzku, ktorý prekračuje rámec bežnej kolegiality a zaväzuje tajomným putom k uchovávaní „dedičstva otcov“ .
- každodenné pôsobenie – uchovávanie sa v rodine vykonáva

Zdroj: pixabay.com

permanentne, každým úkonom rodiny, počnúc plodením, rodením a pokračujúc výchovou detí, skrátka životom, rytmom a pulzovaním rodiny. Tým vzniká najistejšie a najpevnejšia forma odovzdávania a uchovávanía.

Zdroj: pixabay.com

d) zakladať lokálne spoločenstvá – (organizácie), v ktorých sa budú:

- stretávať konzervatívne orientovaní katolíci (rodiny) – tým vznikne psychická podpora spriaznených duší a zároveň vyšší stupeň základne na šírenie uchovávajúcich myšlienok.
- zhromažďovať materiálna báza k vzájomnej podpore
- vytvorí sa stabilné prostredie pre výchovu dorastu, čiže detí z viacerých rodín, ktoré, pokiaľ je to umožnené, môžu spolu študovať v rodinných školách, uchránených pred tlakom pohanskej modernity. V ideálnom stave je takéto spoločenstvo schopné poskytnúť uchovávajúcu výchovu až do dospelosti.

e) kooperácia s konzervatívnymi kňazmi – tým bude zachovaná pastoračná kontinuita s Cirkvou, vysluhovanie sviatostí a odovzdávanie pravej viery. Fary a prípadne kláštory, sa môžu za daných okolností stať tiež centrami uchovávanía.

f) zakladanie organizácií šíriacich konzervatívne myšlienky – tieto organizácie predstavujú kontaktný priestor s moderným pohanským svetom a ich úlohou je:

- šírenie konzervatívnych myšlienok
- presadzovanie konzervatívnych myšlienok v študentskom prostredí
- presadzovanie konzervatívnych myšlienok v mocenskom prostredí

Zdroj: wikimedia.com

Momentálna situácia neumožňuje presiahnuť tento rámec. Ak porovnáme súčasnú situáciu s minulosťou, tak môžeme prirovnať stav Cirkvi aj laikov k stavu za rímskeho pohanského principátu do 4. storočia., resp. počas sťahovania národov a vpádu barbarov. Kresťania uchovávali svoje myšlienky práve pomocou podobných štruktúr, aké sme predostreli.

Tento postup neznamená v žiadnom prípade stiahnutie sa zo sveta ako bojiska, na ktorom sme povinní bojovať za katolícku Vieru a neznamená ani útek z urbanistických celkov na vidiek, či do pustovne. Naopak, znamená vytváranie ostrovov autentického katolicizmu a politického katolíckeho konzervativizmu uprostred sveta, v epicentre rozkladu.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/abc-sucasneho-katolickeho-konzervativca/>